

NEPVOGEL 'Vogels trappen daar niet in, ze zien dat die uilen nep zijn'

De nepuil op de antenne van Ger Kammann uit Roermond.

foto Franco Gori

Een plastic oehoe tegen vogelpoep

Een Roermondenaar meende een zeldzame oehoe ontdekt te hebben. Maar de uil bleek van plastic, gemaakt om vogels te verjagen. De nepuilen zijn goede handel.

door **Tjeerd Adema**

Roermondenaar Rob van Vlijmen dacht een zeldzame oehoe te hebben gespot in zijn woonplaats aan Broekhin Noord. Hij schakelde meteen de pers in over zijn ontdekking. Maar de dag erop zat de roofvogel nog onverstoort op zijn stekkie, op een antennemast zwiërend in de wind. Het bleek een oehoe van plastic, in de mast gezet om vogels te verjagen.

Eigenaar van de nepuil en zendamateur Ger Kammann ziet vaker mensen zijn huis voorbijkomen en foto's schieten. „Wel grappig, al die aandacht”, zegt hij.

De plastic uilen zijn goede handel, vertelt eigenaresse van Classic International Marja Vaartjes. Het Roermondse bedrijf is een van weinige Nederlandse ondernemingen die de nepvogels verkoopt. „Afgelopen jaar hebben we er honderden verkocht. Er is steeds meer vraag naar”, licht Vaartjes toe. Bedrijven en particulieren plaatsen de namaakvogels in boomgaarden, antenne-installaties en op boten. De nepuilen moeten voorkomen dat spreuwen en meeuwen de boel onder schijten of vruchten wegpikken. De holle kunststof roofvogels zijn in diverse soorten en maten te bestellen: van de Junior van 27 centimeter (cm) en de Big Brother van 53 cm tot de Oehoe van 65 cm. „De

omvang van de overlast en de hoogte van de antennes bepalen welk model geschikt is”, aldus Vaartjes. Volgens haar zijn de uilen populair omdat ze milieuvriendelijker en bruikbaar zijn dan de beschikbare alternatieven. Veel mensen verjagen de vogels bijvoorbeeld ook met geluidsapparatuur, maar dat vinden de burens niet prettig. Vaartjes: „De uil werkt wel alleen als hij beweegt.” Onzinnig, zegt valkenier Rob van Dipten uit Thorn. „Die uilen werken gewoon niet. Vogels zijn slim, die trappen daar niet in. Ze kijken even de kat uit de boom en komen er dan achter dat zo'n uil nep is”, verklaart Van Dipten. Kammann kent die kritiek. Andere zendamateurs hebben twijfels over de uilen. Zijn eigen oehoe schrikt de vogels wel af. „Je moet de uil wel zo hoog mogelijk hangen. Ik ben nu van de poep af, die lag eerst in alle kleuren op mijn terras.”